

Emnenr.

36

Fylke:

Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Overhalla

Emne:

Bygdelag:

Sjøag

Oppskr. av:

Dyna Lunde

Gard:

Halvannmo

(adresse):

Kragvikambel

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Emne nr. 36

SVAR

Helsing, fakte og ælfed

1. Folk rækker på hodet iske-
denfor "ja" og rister på hodet
iske denfor "nei."

2. Det er ikke almindelig at hil-
se på fremmede folk. Man
siger på veien. Heller ikke
om man møter fremmede,
som kommer inn i huset, ikke
at man sier sit navn, altså
presenterer sig for videre
samtale.

3. En mann plekket at ha
av hatt eller hui, om han
sulle en kvinne var han
barkodet tilte han med
et rikk med hodet og goda
ja. hvis det var kjule.

4. Det ble gjennest tilte i han-
den på samtlig, var det

21.
var byinte folk.

5.

Det ble nok bekket og skrapet, som man sa, når "stor folk" de møtte, for det "kjekledes" nok i fraveien og la stod de med hatten i hånden. -

6.

Det betydde nok ikke noe sers, det var bare vanner.

7.

Det var det samme halsing med tykke og helg, som man sier. -

8.

Ja, det ble håndhikket på alle både store og små når fremmede kom. -

9.

Ja, det kunne hende at den som kom inn hikke og klypp ved kom onende på skulderne, well at merke, som et tegn på vennskap.

10.

De stod stille til folget var passert forbi med hatten i hånden, de som hadde det. Alle stod stille ved et slikt møte, som brude - eller begriavelsefølge, for at

3
vise de bedste for æt-
kommende.

Når man var så alle
strøfolk erkebiskop på
var det at hise med hatten
i hånden med et bækk eller
kanyto.

Det havde ingen særlig betyd-
ning om hvordan en hold
helt eller huse

73 Ja det var hilsning på some
måte enten man var i fin-
tuss eller i hverdagsklær.

Ja, det ble hånd heft på
alle i huset på små børn.

Når det var pekke byende folk
som kom inn så fikk de
gjennem et klapp på skuldrene.

70. Det har jeg aldrig hørt at de
når de stod i arbeide ble
æst klokkenring fra ker-
ken av en oppmerksomhet,
men det kan godt hende
i tiden langt tilbake.

76. Tak av sig hatt eller huse
alle skutte stå stille og

4.
med blottede hoder, helst
med blekket vendt med en
jorden nær et likfølge brog
forbi.

17.

Har aldrig hørt at det ble
drakt på dyr og forejelling
andre ting.

18.

Det gik an at begynde og si
"Gomarn" eller "Marn" 4
"eller 5 timer om morgenen for
de var så lilig oppe. - Det
var bare at si goddag lige
til kl. 12 så ble det godt
middag, når det led til
ner eller middagen så når
det led til 7-8 tiden så
ble det at si godkveld god
aften og vellyst god nat
eller god kvile. -

19.

Usommelig er det ikke regnet
til at si "Gomarn" mest på
dagen (men det blir veit
sjelden drakt, men folk
som lå lenge kunne opfa
det som skare eller harse-
lering. -

20.

Dåkk trur no well a prov

heile dän. -

26

Nei dette navnet gommärn
er ikke vanlig højnet pind.

27

Ja disse ord brükes og brü-
kes nok ogsä idag

18.

Swart var til sligt kalemä-
ler som velgen arbeidet ol.

Takk eller takk for det. -

29.

När ver len i huset får besök
av en fremmed og han bli
velkommet på gårdsplan-
sen og følger ver len inn.
Har han av hatten for han
går og sier: "Godag inn"

24.

Om han ville snakke med
husfaren alene var det bare
enten at gå i et annet Od-
reke eller ogsä hvis det var som-
ones dag at gå ut på trett

25.

Ikke bank på døra när man
kommer og skal inn til
ei vedkommende folk er det
enda brukelig at bank
på døra. Det kan ogsä bli
gjort for leuen blant folk
som omgäes hvarandre
daglig.

22.

De soale ved bankung på bro
inden vandsø eller kom
inn, eller blev omdøbt en kjeite

23 Det var gæmest slik at
man ved kommande bør
så god kom og sille eller
også kunne vedkommande
gå hen og sille sig uden
en betydelse

24

Halt eller hui brættet at har
sig straks han brætte i
døren

25

Var så god at gå og sille
ved

26.

Alle blev mottat likedan
ved indtræden men det kom
nok an på den videre
baktering da de gik og
ikke om alle fremmede
like meget i så henseende

27

Ja det kom an på hvad
slags fremmede det var.
Var det f. ex. "laker" eller
"gark" som streift eller
kueine, som liget eller
mat till og klar. - Var
sanne folk havde salt på
stolene, brættet at vaske

stolen eller i alle fall blive
 med en frugtig blut. Her
 eet for at stikke folk som
 skiftet alle steder kunne
 bral med sin syke horn
 dette var jo broddet eiser.
 Men og har altså sett at
 stolen ble avlirret for frem
 med ble sat til bords. Dette
 var almindelige folk, som
 ble best brakt hering.

28.
 De fremde ble hent i händen
 med et hjertelig velkommen
 hit.

29.
 Indkjødne gæster ble mødt
 med et hjertelig velkommen
 hit!

30.
 Farvell og takk for meg, for et
 sagt at de hadde fått noe
 at takke for, som det var ger
 mest brøkelig fri og like han
 er også det! Gaart lod gje
 mest; ikke noe at takke
 for.

31
 Der som det ikke var noe lang
 stykke vedkomende skul
 le reise så tok man ikke
 avsted med at ta i vedkom-

men des hånd bare rikt
 ket med hodet og så må
 ha det så bra da; men
 når noen skulle reise på
 lengre tur, så var det at
 trykke nettkommandes hånd
 virkelig godt og ønske god tur,
 lykkeelig, lette på turen
 eller reise så langt. Det
 er slik reise eller borttur
 som en kunne tenkes bli
 døden var det vanligvis
 at få frem annet enn
 en virkelig god tur ønskes.

32. Jeg har hørt det har vært
 brukt men har aldrig sett
 at kjysse bli brukt til annet
 annet til barn. ~~Man~~
 hatt avskedskjysse når de
 skulle på reise.

33
 Foreldre kjysset barn på kinnt
 har jeg hørt med avsked.

34. Et kjysse kalles også at
 girneten har jeg hørt sagt.

35.
 Det hørt noe slikt som kjys
 reing på hånden. For jeg
 har sett det er brukt til barn

36
 Ja, det kunne kanskje være som
 en sakk for noen gave eller
 slikt.

Dette betyder, at forresten ikke noe til.

37. Det betyder, at folk kysser sin egen hånd.

38. Gi mig en godmund. ser man til småbarn. Det var også noe som kalles "slengkyss" (man kysser helst pekefingeren på höire hånd og slengte hånden i retning av barnet, som den var lenket til. Gi et "nyss"

39. Du må gi vedkommende lov til at bytte nase med dig, ser man til barnet og gir sin nase mot barnets. Det kalles at bytte nase, har ikke hørt det annet navn for.

40. Det var nok foreldrene, som gjøre denne nasebyttingen med barnet.

41. Ja, at stykke nesen til barnet foregikk på den måde almin- lett lå på fingeret. (bare varlig barnets nase, bare varlig naturligvis.)

emellem pøtefingur og lang-
stang, eller på så hadde
man kommen imellem
si hadde barnet at det
var nesen til det soon det
ble vist. -

42

Det brukes nok dette med
Esotjåke ja for i tiden
like overfor barn.

43.

Dette var nok bare mel-
lem for eldre og barn.

44

Til lykke eller gratulerer
ble brukt ved festlige anled-
ning ved fødselsdag, bryllup
og lignende

45

Det ble sagt gratulerer eller
hyndelig til lykke. -

46.

Ved dødsfall: Kondolere
eller jeg deltar i sorgen.

47.

Til takk visst barn, voksne
beckett. -

48

Ved dødsfall brukes visst for
det mest at vedkommende

blir begravet fra kirken
og da bli lakk salen hold
der med heusgøy, lei den av
køide. - Teller bli den go host
i bymnet, givint av navn
av den påhørundes slett

49.

Slå uti luffen med hånden

50.

Til gevnaldrende sier man
dø og til barn men til eldre
folk bli det såkt "dåkt"
ella "di" eller "de" når det
var mere fremmede folk

51.

Ja, men dette er en, som snakke
ker en annen dialekt, som
sier han ella to istedenfor
dø eller det